

๔.๑ การไม่ปล่อยน้ำเสียจากการกำจัดขยะออกนอกพื้นที่โครงการ

โครงการการผลิตกระแสไฟฟ้าจากขยะชุมชนมีระบบหล่อเย็นที่ใช้กับหม้อต้มไอน้ำ ซึ่งน้ำที่ผ่านกระบวนการนี้จะเข้าระบบกรองน้ำแล้วนำกลับมาใช้ในระบบหล่อเย็นอีกครั้ง และน้ำที่คุณภาพไม่ดีก็จะเข้าระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการ จากนั้นน้ำที่ผ่านระบบบำบัดก็นำกลับมาใช้ประโยชน์ภายในโครงการ และน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากโครงการ ก็จะมีการนำเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการเช่นกัน โดยระบบบำบัดจะสามารถรองรับน้ำเสียที่เกิดจากโครงการได้อย่างเพียงพอ และมีการดูแลรักษาระบบให้สามารถบำบัดน้ำเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดระยะเวลาดำเนินการ โดยไม่มีการปล่อยออกนอกโครงการ

๔.๒ มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นของโรงกำจัดขยะมูลฝอยเพื่อผลิตไฟฟ้า

๔.๒.๑ อุทกวิทยาน้ำผิวดิน

๑) ระยะก่อสร้าง

๑.๑) จัดทำวางระบายน้ำชั่วคราวและบ่อดักตะกอนให้แล้วเสร็จในช่วง ๑ เดือนแรกของการก่อสร้างเพื่อควบคุมการระบายน้ำจากการก่อสร้างไม่ให้เกิดผลกระทบต่อน้ำที่โดยรอบ ทั้งนี้ ให้มีการตรวจสอบประสิทธิภาพวางระบายน้ำชั่วคราวเป็นประจำ หากพบว่าชำรุดเสียหายให้ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพใช้งานได้เร็ว

๑.๒) ห้ามทิ้งขยะหรือเศษวัสดุก่อสร้างลงในท่อระบายน้ำหรือลำรางสาธารณะโดยเด็ดขาด

๑.๓) ไม่เก็บกองดินหรือเศษวัสดุจากการก่อสร้างไว้บริเวณพื้นที่ริมวางระบายน้ำหรือใกล้กับแหล่งน้ำเพื่อป้องกันการชะล้างตะกอนลงสู่แหล่งน้ำ

๒) ระยะดำเนินการ

๒.๑) จัดหาแหล่งน้ำใช้สำหรับโครงการให้เกิดผลกระทบต่อการใช้น้ำของชุมชนน้อยที่สุด และเก็บสำรองน้ำใช้สำหรับกระบวนการผลิตให้ เพียงพอตลอดช่วงฤดูแล้ง

๒.๒) จัดสร้างระบบระบายน้ำฝนภายในพื้นที่โครงการแยกออกจากระบบรวบรวมน้ำเสีย

๒.๓) กำหนดให้มีแผนการขุดลอกตะกอนในวางระบายน้ำของโครงการอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะช่วงก่อนเข้าฤดูฝน หากดินแข็งหรือชำรุดเสียหายให้ดำเนินการซ่อมแซมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๒.๔) ห้ามทิ้งและป้องกันไม่ให้เศษวัสดุต่างๆ ลงสู่ทางระบายน้ำโดยรอบพื้นที่โครงการ

๔.๒.๒ คุณภาพน้ำผิวดิน/นิเวศวิทยาทางน้ำ

๑) ระยะก่อสร้าง

๑.๑) กำหนดให้ล้างล้อรถบรรทุกและรถที่ใช้ในก่อสร้างก่อนออกนอกพื้นที่โครงการ

๑.๒) จัดเตรียมห้องน้ำ-ห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะเพียงพอแก่คนงานก่อสร้างตามที่กฎหมายกำหนด โดยต้องติดตั้งห้องน้ำ-ห้องส้วมให้มีระยะห่างจากแหล่งน้ำผิวดิน ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

๑.๓) ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปจากห้องน้ำห้องส้วม เพื่อบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้งที่ราชการกำหนดก่อนระบายออกสู่ภายนอก โดยห้ามระบายของเสียใดๆ ที่ยังมิได้มีการบำบัดลงสู่แหล่งน้ำ และจะต้องมีการสูบน้ำเสีย/ของเสียดังกล่าวไปทิ้ง หรือบำบัดให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

๑.๔) ตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์ที่ใช้ในกิจกรรมก่อสร้างอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของน้ำมันลงสู่แหล่งน้ำผิวดิน

สำเนาถูกต้อง

(นายสุวัฒน์ คุงศิริ)

นายกเทศมนตรีตำบลป่าเมด

๑.๕) จัดให้มีบ่อพักน้ำทิ้งที่เกิดจากการล้างวัสดุอุปกรณ์ และกิจกรรมการก่อสร้างเพื่อตกตะกอนดินและทรายก่อนระบายออกนอกพื้นที่ก่อสร้าง หรือนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ในการฉีดพรมบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง เพื่อลดปัญหาฝุ่นละออง

๑.๖) กิจกรรมบำรุงรักษาอุปกรณ์ก่อสร้างจะต้องดำเนินการในบริเวณพื้นที่ที่พื้นแข็งและมีการเก็บกักที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของน้ำมันสู่แหล่งน้ำ เช่น ทำคั่นกัน ร่อง หรือมีการเตรียมพื้นที่เฉพาะสำหรับซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ เป็นต้น หรือวิธีการอื่นที่เหมาะสม

๑.๗) เมื่อมีการเปลี่ยนน้ำมันหล่อลื่นจากยานพาหนะ และอุปกรณ์ก่อสร้างบริเวณพื้นที่ก่อสร้างจะต้องจัดให้มีภาชนะรองรับน้ำมันหล่อลื่นและเก็บกักไว้รอขนส่งไปกำจัดให้ถูกต้อง โดยส่งให้ผู้รับกำจัดที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ห้ามทิ้งลงดินหรือแหล่งน้ำเด็ดขาด

๑.๘) จัดเตรียมอุปกรณ์และวัสดุดูดซับสำหรับทำความสะอาดน้ำมัน หรือน้ำมันเชื้อเพลิงปริมาณเล็กน้อยที่อาจหกรั่วไหลในพื้นที่ เช่น ขี้เลื่อย เศษผ้าหรือทราย เป็นต้น

๑.๙) ให้ตั้งสำนักงานสนามชั่วคราวและที่พักคนงานห่างจากแหล่งน้ำอย่างน้อย ๕๐ เมตร เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของน้ำเสียที่เกิดจากกิจกรรมภายในพื้นที่สำนักงานสนามชั่วคราว และที่พักคนงานลงสู่แหล่งน้ำบริเวณใกล้เคียง

๑.๑๐) กรณีมีข้อขัดแย้งในการพิจารณา ปัญหาน้ำทิ้งที่เกิดขึ้นมาจากการก่อสร้างของโครงการให้ดำเนินการแก้ไขทันที และดำเนินการตรวจวัดคุณภาพน้ำผิวดินในแหล่งน้ำนั้นๆ ตามวิธีการมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์น้ำและน้ำเสีย และคุณภาพน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโครงการ

๒) ระยะดำเนินการ

๒.๑) น้ำทิ้งจากการหล่อเย็น (Cooling Water Blow Down) จะถูกส่งไป โรงกรองน้ำทิ้ง โดยน้ำที่ผ่านการกรองแล้วหรือน้ำดีจะนำกลับมาใช้ เป็นน้ำป้อนหอหล่อเย็น ส่วนน้ำที่ผ่านการกรองแต่คุณภาพไม่ดี ส่วนที่เหลือจะส่งไปบ่อบำบัดน้ำเสีย มีการตรวจวัดคุณภาพน้ำเบื้องต้น ก่อนระบายน้ำที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานไปสู่บ่อพักน้ำ เพื่อใช้ในระบบชะล้างและรดน้ำต้นไม้ โดยไม่มีการระบายออกภายนอก

๒.๒) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปที่มีประสิทธิภาพในการบำบัดเพียงพอในการบำบัดน้ำเสียจากการอุปโภคและบริโภคของพนักงานทั้งหมดของโครงการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานก่อนระบายออกนอกพื้นที่โครงการ หรือนำมาใช้ประโยชน์ภายในพื้นที่โครงการ

๒.๓) ออกแบบระบบแยกน้ำฝนปนเปื้อน และน้ำฝนไม่ปนเปื้อนออกจากกัน พร้อมทั้งตรวจสอบระบบระบายน้ำฝนปนเปื้อน และน้ำฝนเป็นประจำ ทั้งนี้ น้ำฝนที่อาจมีการปนเปื้อนให้มีการบำบัดให้ได้ตามมาตรฐาน

๒.๔) ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องส่งน้ำไปบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสีย ต้องควบคุมคุณลักษณะของน้ำเสียที่จะส่งไปบำบัดขั้นสุดท้ายให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๒.๕) ตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นประจำตามกำหนดเวลา เพื่อให้สามารถบำบัดน้ำเสียจากแหล่งต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อให้มีค่าน้ำทิ้งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒.๖) พิจารณานำน้ำจากบ่อพักน้ำทิ้งกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด เช่น รดน้ำต้นไม้และพื้นที่สีเขียวภายในพื้นที่โครงการ เป็นต้น โดยกรณีที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ในโครงการใดก็ได้ หรือไม่มีการระบายน้ำทิ้ง (Zero Discharge) จะต้องแสดงรายละเอียด พร้อมแผนผังสมดุลการใช้น้ำ (Water Balance Diagram) ของโครงการ

สำเนาถูกต้อง

(นายสุวัฒน์ ศุภศิริ)

นายกเทศมนตรีตำบลป่าแมต

๒.๗) จัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการควบคุมดูแลการจัดการน้ำเสียของโครงการ

๔.๒.๓ อุทกวิทยาน้ำใต้ดินและคุณภาพน้ำใต้ดิน

๑) ระยะก่อสร้าง

- ๑.๑) ห้ามสูบน้ำใต้ดินมาใช้ในกิจกรรมการก่อสร้าง
- ๑.๒) ห้องส้วมให้อยู่ห่างจากทางน้ำหรือบ่อน้ำใต้ดินอย่างน้อย ๑๕๐ เมตร
- ๑.๓) จัดเตรียมห้องส้วมที่ถูกหลักสุขาภิบาล สำหรับคนงานก่อสร้างอย่างน้อย ๑๕ คนต่อ ๑ ห้อง พร้อมติดตั้งระบบบ่อเกรอะ-บ่อซึมหรือถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปเพื่อบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลที่เกิดขึ้น

๒) ระยะดำเนินการ

- ๒.๑) ห้ามสูบน้ำใต้ดินมาใช้ในกระบวนการผลิตของโครงการโดยเด็ดขาด
- ๒.๒) ติดตั้งระบบถังบำบัดน้ำเสียแบบสำเร็จรูป สำหรับบำบัดน้ำเสียจากห้องน้ำห้องส้วมของอาคารสำนักงานและบ้านพักพนักงาน
- ๒.๓) น้ำทิ้งจากการหล่อเย็น (Cooling Water Blow Down) จะถูกส่งไปโรงกรองน้ำทิ้ง โดยน้ำที่ผ่านการกรองแล้วหรือน้ำดีจะนำกลับมาใช้เป็นน้ำป้อนหอหล่อเย็น ส่วนที่ไม่ได้คุณภาพจะส่งไประบบบำบัด ซึ่งมีการตรวจวัดคุณภาพน้ำเบื้องต้นให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แล้วนำไปเก็บในบ่อพักน้ำ ซึ่งเป็นบ่อคอนกรีต เพื่อป้องกันการรั่วซึมสู่น้ำใต้ดิน

๔.๒.๔ การใช้น้ำ

๑) ระยะก่อสร้าง

- ๑.๑) รมรงค้ให้มีการใช้น้ภายในโครงการอย่างประหยัด
- ๑.๒) ผู้รับเหมาต้องจัดเตรียมน้ำสะอาดให้แก่คนงานในโครงการอย่างเพียงพอ ทั้งน้ำสำหรับการอุปโภคและบริโภค

๒) ระยะดำเนินการ

- ๒.๑) รมรงค้ให้มีการใช้น้ภายในโครงการอย่างประหยัด
- ๒.๒) จัดหาแหล่งน้ำใช้สำหรับโครงการให้เกิดผลกระทบต่อการใช้ของ ชุมชนน้อยที่สุด และเก็บสำรองน้ำใช้สำหรับกระบวนการผลิตให้ เพียงพอตลอดช่วงฤดูแล้ง
- ๒.๓) นำน้ำจากกระบวนการผลิตกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำของโครงการ

๔.๒.๕ การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม

๑) ระยะก่อสร้าง

- ๒.๑) ออกแบบระบบระบายน้ำภายในพื้นที่โครงการเพื่อป้องกันปัญหาการกีดขวางทางน้ำเดิม และปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ใกล้เคียง โดยออกแบบระบบระบายน้ำฝนแยกออกจากระบบระบายน้ำเสีย

สำเนาถูกต้อง

(นายสุวัฒน์ ศุภศิริ)

นายกเทศมนตรีตำบลป่าเมต

๒.๒) ก่อสร้างระบบระบายน้ำชั่วคราวตามแนวระบบระบายน้ำหลักของโครงการ เพื่อรวบรวมและระบายน้ำฝนภายในพื้นที่ก่อสร้างโครงการ พร้อมทั้งจัดให้มีบ่อตกตะกอนชั่วคราวก่อนระบายน้ำออกจากพื้นที่ก่อสร้าง ป้องกันผลกระทบต่อการระบายน้ำ/การกีดขวาง/การอุดตันระบบระบายน้ำหลักของโครงการ

๒.๓) ห้ามคนงานก่อสร้างทิ้งขยะและเศษวัสดุก่อสร้างลงระบบระบายน้ำในพื้นที่ก่อสร้างโครงการและระบบระบายน้ำหลักของโครงการ

๒.๔) ดูแลระบบระบายน้ำชั่วคราวในพื้นที่ก่อสร้างโครงการไม่ให้อุดตันอย่างสม่ำเสมอ

๒) ระยะดำเนินการ

๒.๑) จัดสร้างระบบระบายน้ำฝนภายในพื้นที่โครงการแยกออกจากระบบรวบรวมน้ำเสีย

๒.๒) ดูแล บำรุงรักษาระบบระบายน้ำในพื้นที่โครงการไม่ให้อุดตัน และสามารถระบายน้ำจากพื้นที่โครงการได้ตามปกติ

๒.๓) กำหนดแผนการบำรุงรักษาระบบระบายน้ำภายในพื้นที่โครงการและแผนการขุดลอกตะกอนในรางระบายน้ำของโครงการอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะก่อนเข้าฤดูฝน หากดินแข็งหรือชำรุดเสียหายให้ดำเนินการซ่อมแซมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๒.๔) ตักเศษขยะมูลฝอยและกากตะกอนออกจากรางระบายน้ำของโครงการ และให้มีการติดตั้งตะแกรงดักก่อนระบายน้ำลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการ

๒.๕) จัดให้มีการรวบรวมน้ำขยะมูลฝอย เข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียต่อไปโดยไม่มีการระบายออกนอกโครงการ

๔.๓ การปฏิบัติตามมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประมวลหลักปฏิบัติ (Code of Practice: CoP) สำหรับโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงที่มีกำลังผลิตติดตั้ง ต่ำกว่า ๑๐ เมกะวัตต์

เทศบาลฯ จะกำหนดให้เอกชนผู้ชนะการคัดเลือก ดำเนินการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประมวลหลักปฏิบัติ (Code of Practice: CoP) สำหรับโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงที่มีกำลังผลิตติดตั้ง ต่ำกว่า ๑๐ เมกะวัตต์ จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

๑) แสดงตำแหน่งสถานีตรวจวัดหรือจุดตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมพร้อมระบุพิกัดลงในแผนที่ที่มีมาตราส่วนตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้พิจารณากำหนดจุดตรวจวัดในพื้นที่อ่อนไหวเป็นลำดับแรก

๒) แสดงหลักฐานรูปถ่ายการเก็บตัวอย่างช่วงเวลาเก็บตัวอย่างและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการเก็บตัวอย่างให้ครบถ้วน ซึ่งการเก็บตัวอย่างสิ่งแวดล้อม (Environmental Sampling) การวิเคราะห์ผลจะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ และเกณฑ์มาตรฐานที่ประกาศบังคับใช้

๓) แสดงผลการวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งการดำเนินการวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้นจะต้องดำเนินการโดยหน่วยงานที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้การวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมในบรรยากาศให้ใช้การวิเคราะห์ตามกฎหมายที่กำหนด โดยเป็นไปหลักวิชาการและมาตรฐานสากล นอกจากนี้ ในใบแสดงผลการวิเคราะห์ให้เป็นไปตามที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด หากพบว่า ไม่สามารถตรวจวัดค่าได้ (Not Detectable : ND) ให้ระบุค่าต่ำสุดที่สามารถตรวจวัดได้ (Detection Limit) ของวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ นอกจากนี้จะต้องแสดงผลเปรียบเทียบกับค่า

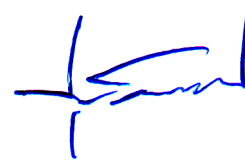
สำเนาออกต่อ

(นายสุวัฒน์ สุขศิริ)

นายกเทศมนตรีตำบลป่าเมต

มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ในกรณีที่ค่าตรวจวัดดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐาน หรือเกินเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องวิเคราะห์หาสาเหตุ ระบุการแก้ไขปัญหา หรือข้อเสนอแนวทางในการบรรเทา หรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เหมาะสม นอกจากนี้ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีการจัดทำรายงาน และนำส่งผลการปฏิบัติตามมาตรการในระยะต่างๆ มายังสำนักงาน กกพ. และจังหวัดตามที่กำหนด เช่น การจัดทำ/นำส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการระยะก่อสร้าง ทุก ๖ เดือน เป็นต้น โดยการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตาม CoP ให้ดำเนินการโดยหน่วยงานกลาง (Third Party) ซึ่งต้องเป็นนิติบุคคลที่มีประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและขึ้นทะเบียนเป็นนิติบุคคลผู้มีสิทธิจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม กับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำเนาถูกต้อง

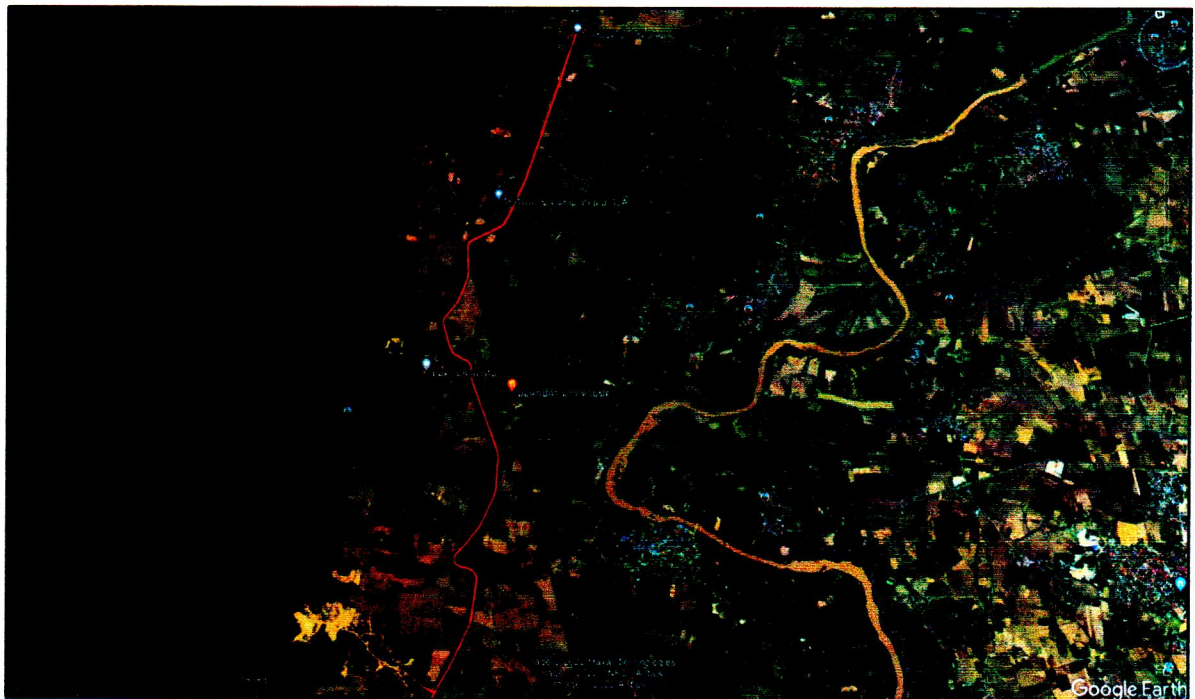
(นายสุวัฒน์ ศุภศิริ)
นายกเทศมนตรีตำบลป่าเมด

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งสถานีขนถ่าย (Sub-Station) สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใน
เขตพื้นที่ท่าंगไกล ตามข้อสั่งเกตของคณะกรรมการกลางจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘

ตามที่ที่ประชุมคณะกรรมการกลางจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ มีมติเห็นชอบโครงการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนด้วยการนำไปใช้ผลิตไฟฟ้าของเทศบาลตำบลป่าแมต แต่ให้เทศบาลฯ จัดทำข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้งสถานีขนถ่าย (Sub-Station) สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่ท่าंगไกล นั้น

เทศบาลฯ ได้ตรวจสอบข้อมูลเส้นทางเดินขนส่งขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการพบว่า มีเส้นทางในการขนส่งขยะ ระยะทางจากบ่อขยะเก่าไปยังสถานที่กำจัดขยะและสถานีขนถ่าย โดยแบ่งเป็นโซนเหนือ โซนใต้ และจากบ่อขยะเดิม ในพื้นที่จังหวัดแพร่ ได้ดังนี้

1. จากโซนเหนือวิ่งเข้าถนนทางหลวงชนบท พ.ร 3023 เข้าบ่อขยะระยะทาง 16 กิโลเมตร

สำเนาถูกต้อง

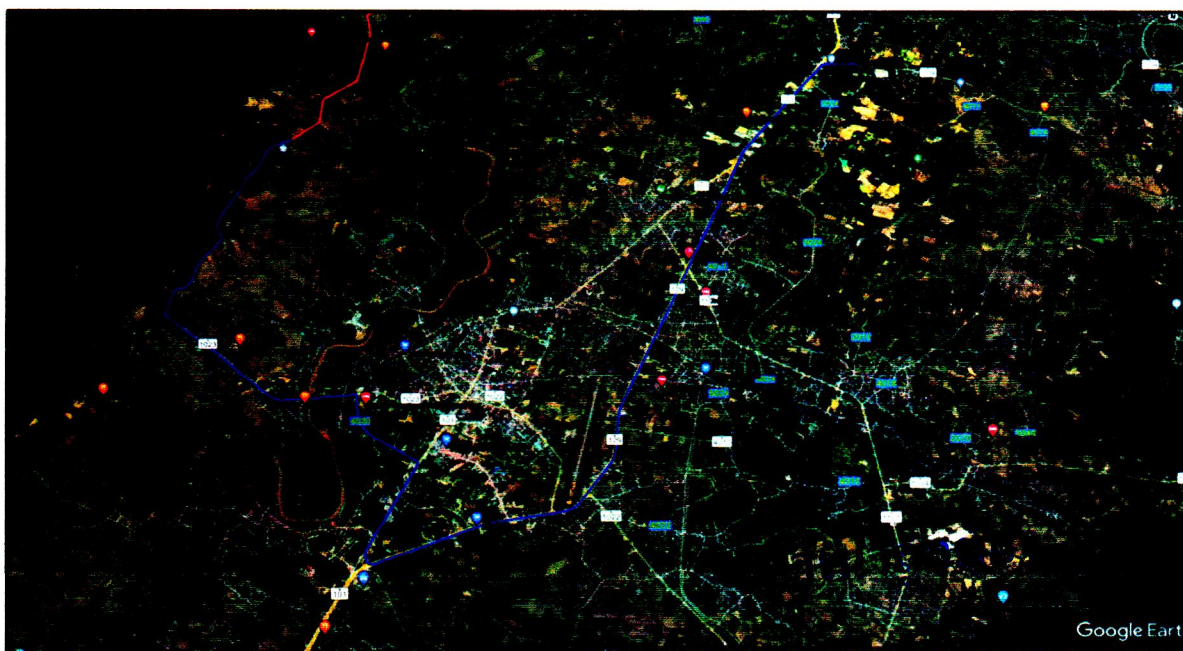
A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'สุวัฒน์ คุกศิริ'.

(นายสุวัฒน์ คุกศิริ)
นายกเทศมนตรีตำบลป่าแมต

2. จากโซนไต้วังเข้าถนนสาย สูงเม่น - เด่นชัย เลี้ยวซ้ายเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงชนบท พ.ร 4030 เข้าถนนสาย แพร์ - ลอง แล้วเลี้ยวขวา เข้าทางหลวงชนบท พ.ร 3023 เข้าบ่อขยะระยะทาง 21 กิโลเมตร (จากอำเภอเด่นชัย)

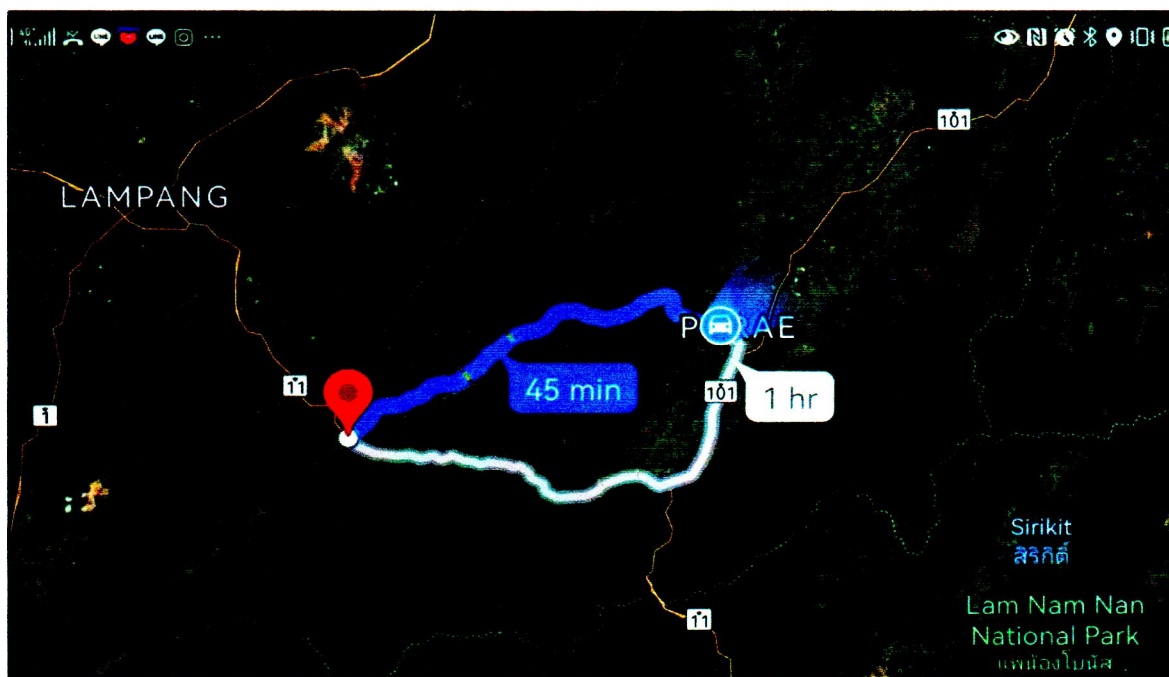

3. จากบ่อขยะเดิม โซนเหนือ อบต.เตาปูน (อำเภอสอง) วิ่งใช้ทางหลวงชนบท 1154 แล้วเข้าทางหลวงแผ่นดิน 103 แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงชนบท พ.ร 3023 เข้าบ่อขยะ ระยะทาง 54 กิโลเมตร
4. จากบ่อขยะเก่าเทศบาลเมืองแพร่ บริเวณแพะเมืองผีวิ่งใช้ทางหลวง 101 เข้าทางหลวงชนบท พ.ร 3023 เข้าบ่อขยะ ระยะทาง 20.00 กิโลเมตร

(นายสุภวัฒน์ ศุภศิริ)
นายกเทศมนตรีตำบลป่าแมต

5. ขยะจาก ลอง – วังขึ้น (อำเภอลอง และอำเภอวังขึ้น) ใช้ทางหลวง 1023 เข้าสู่ทางหลวงชนบท พ.ร 3023 เข้าบ่อขยะ ระยะทาง 45 กิโลเมตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเส้นทางการขนส่งขยะ และข้อมูลที่ตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งที่เข้าร่วมโครงการกับเทศบาลตำบลป่าเมต พบว่า กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในระยะห่างจากที่ตั้งโครงการฯ มากที่สุด คือ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอ ลอง ซึ่งมีทั้งสิ้น 9 แห่ง เข้าร่วมโครงการ 8 แห่ง ได้แก่ (1) เทศบาลตำบลลอง (2) เทศบาลตำบลห้วยหม้าย (3) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง (4) องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้ำว (5) องค์การบริหารส่วนตำบลแดนชุมพล (6) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหนอง (7) องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง และ (8) องค์การบริหารส่วนตำบลสะเอียบ ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลเตาปูนยังไม่ได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับเทศบาลตำบลป่าเมต

รองลงมาคือ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอลอง และอำเภอวังขึ้น โดยอำเภอลองมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 11 แห่ง ได้แก่ (1) เทศบาลตำบลแม่ปาน (2) เทศบาลตำบลห้วยอ้อ (3) เทศบาลตำบลบ้านปิน (4) เทศบาลตำบลแม่ลานนา (5) เทศบาลตำบลเวียงต้า (6) เทศบาลตำบลปากกา (7) องค์การบริหารส่วนตำบลต้าผามอก (8) องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งแล้ง (9) องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อเหล็กทอง (10) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปิน (11) องค์การบริหารส่วนตำบลหัวทุ่ง ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวังขึ้น มี 8 แห่ง โดยลงนามในข้อตกลงความร่วมมือกับเทศบาลตำบลป่าเมตแล้ว จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลวังขึ้น (2) องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พุง (3) องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก (4) องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เกิง (5) องค์การบริหารส่วนตำบลนาพูน (6) องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ป้าก ส่วนเทศบาลตำบลวังขึ้น และ องค์การบริหารส่วนตำบลสรอย อยู่ในระหว่างการหารือเพื่อเข้าร่วมโครงการกับเทศบาลตำบลป่าเมต

(นายสุวัฒน์ ศุภศิริ)

นายกเทศมนตรีตำบลป่าเมต

อย่างไรก็ตามแม้ว่า กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอสอง จะอยู่ห่างจากพื้นที่ตั้งโครงการมากกว่า กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอสอง และอำเภอวังชิ้น ก็ตาม แต่เนื่องจากปัจจุบันกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอสอง มีปริมาณขยะเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอสองและวังชิ้น ด้วยเหตุนี้ทำให้ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสองดำเนินการขนส่งขยะมูลฝอยมากำจัด ณ พื้นที่กำจัดขยะในเขตเทศบาลตำบลป่าเมตโดยตรง เนื่องจากมีปริมาณขยะมูลฝอยไม่มาก ซึ่งหากดำเนินการสร้างสถานีขนถ่ายในเขตพื้นที่อำเภอสองก็จะไม่คุ้มค่าต่อการดำเนินการเป็นอย่างมาก ในขณะที่กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอสอง และอำเภอวังชิ้น เป็นกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประชากรมากกว่า และมีปริมาณสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งปริมาณขยะมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินโครงการให้สำเร็จตลอดระยะเวลาของสัญญาสัมปทาน

ด้วยเหตุนี้ เทศบาลฯ เห็นว่า หากจะต้องมีการจัดให้มีสถานีขนถ่ายมูลฝอย (Sub-Station) จำนวน 1 แห่ง พื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ พื้นที่ในเขตตำบลทุ่งแล้ง (อยู่ในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งแล้ง) อำเภอสอง จังหวัดแพร่ เนื่องจากอยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงกับอปท. ที่มีปริมาณขยะจำนวนมากและสามารถเชื่อมต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ได้สะดวกที่สุด ซึ่งจะสามารถใช้เป็นสถานที่รองรับและรวบรวมขยะมูลฝอยจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสอง อำเภอสอง และอำเภอวังชิ้นได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามเนื่องจากปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้มีการขนส่งขยะมูลฝอยมากำจัด ณ บ่อขยะในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลป่าเมตเป็นปกติอยู่แล้ว ดังนั้น การพิจารณาจัดตั้งสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยดังกล่าว จึงต้องพิจารณาในแง่ความคุ้มค่าของการลงทุนด้วย

มาตรการป้องกันมลพิษในการขนส่งมูลฝอยไปยังสถานที่กำจัด

ทั้งนี้ ในการขนส่งขยะมูลฝอยตามเส้นทางหลักทั้ง 5 เส้นทาง เทศบาลตำบลป่าเมตจะกำหนดมาตรการป้องกันมลพิษในการขนส่งมูลฝอยไปยังสถานที่กำจัด ดังนี้

ด้านการขนส่ง

ปรับปรุงรถขนขยะให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และปรับปรุงสภาพพื้นถนนให้สามารถรองรับรถขนขยะเข้า - ออก ให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านเสียง

จะมีการควบคุมระดับเสียงของรถให้ไม่เกินกำหนดตามกฎหมาย

ด้านกลิ่นและด้านน้ำเสีย

รถขนขยะมูลฝอยเข้าสู่พื้นที่โครงการต้องออกแบบให้ไม่มีน้ำชะขยะรั่วไหลลงสู่พื้น ในกรณีที่ มีน้ำชะขยะรั่วไหลจากรถขนขยะลงบนถนนหรือบริเวณต่างๆภายในพื้นที่โครงการต้องทำความสะอาด/ล้างพื้นที่ดังกล่าวโดยทันที เพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นรบกวนและการปนเปื้อนสู่พื้นดิน

ด้านคุณภาพอากาศ

การควบคุมฝุ่นละอองจากการขนขยะเข้าสู่ศูนย์กำจัดขยะ จัดให้มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกและดูแลเรื่องการจราจรและจัดระบบคิวรถขนส่งขยะ และดูแลป้ายบอกในช่วงที่มีรถบรรทุกเข้าสู่พื้นที่โครงการ ตลอดจนการปรับปรุงสภาพถนนให้มีประสิทธิภาพรองรับรถขนส่งขยะ

(นายสุกวัดน์ สุกศิริ)

นายกเทศมนตรีตำบลป่าเมต